

RECHTBANK AMSTERDAM

Afdeling privaatrecht, voorzieningenrechter civiel

zaaknummer / rolnummer: C/13/591920 / KG ZA 15-995 MV/LO

Vonnis in kort geding van 21 augustus 2015

in de zaak van

[REDACTED]
wonende te Leeuwarden,
eiseres bij dagvaarding van 14 augustus 2015,
advocaat mr. S.C. van der Leer te Haarlem,

tegen

1. de rechtspersoon naar het recht van Groot-Brittannië
HOIST PORTFOLIO HOLDING LIMITED,
gevestigd te Amsterdam,
gedaagde, vrijwillig verschenen,
advocaat mr. M.R. Lauxtermann te Amsterdam,
2. de rechtspersoon naar Zweeds recht
HOIST KREDIT AKTIEBOLAG,
gevestigd te Stockholm (Zweden), kantoorhoudende te Amsterdam,
gedaagde, vrijwillig verschenen,
advocaat mr. M.R. Lauxtermann te Amsterdam,
3. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
DE NEDERLANDSE VOORSCHOTBANK B.V.,
gevestigd te Amsterdam,
gedaagde,
niet verschenen.

Eiseres zal hierna **W** worden genoemd. Gedaagden sub 1 en 2 zullen gezamenlijk (in enkelvoud) worden aangeduid als Hoist, en afzonderlijk (ook) als Hoist Ltd en Hoist AB en gedaagde sub 3 zal DNV worden genoemd.

1. De procedure

Ter terechtzitting van 18 augustus 2015 heeft **W** gesteld en gevorderd overeenkomstig de in fotokopie aan dit vonnis gehechte (concept)dagvaarding, met dien verstande dat zij haar eis heeft vermeerderd als hierna onder 3.1 te melden.

C/13/591920 / KG ZA 15-995 MV/LO
21 augustus 2015

2

Hoist heeft verweer gevoerd met conclusie tot weigering van de gevraagde voorzieningen. Tegen de niet verschenen gedaagde is verstek verleend. W en Hoist hebben producties in het geding gebracht en W heeft haar standpunt toegelicht aan de hand van een pleitnota. In verband met de spoedeisendheid van de zaak is heden de beslissing gegeven en partijen is meegedeeld dat de uitwerking daarvan zal volgen op 1 september 2015.

Ter zitting waren aanwezig:

W met mr. Van der Leer en aan de zijde van Hoist: de heer T.J. Wassenberg met mr. Lauxtermann.

2. De feiten

2.1. W en haar ex-echtgenoot, de heer (hierna: K), hebben medio 2002 een lening afgesloten bij DNV. K had reeds een doorlopend krediet en W en K hebben de limiet daarvan verhoogd, waarbij W heeft meegetekend en aldus een nieuwe overeenkomst tot stand is gekomen, met het nummer 21. Het krediet is opgelopen tot € 25.000,-.

2.2. Eind 2003 zijn W en K gescheiden. W heeft na die tijd de rente terzake het doorlopend krediet voldaan.

2.3. Op 20 november 2013 heeft W nadat twee eerdere afbetalingsvoorstellen van haar zijn afgewezen, een e-mail gestuurd aan DNV teneinde een regeling te treffen met betrekking tot het doorlopend krediet.

2.4. Bij brief van 22 januari 2014 kreeg W van Antera Incasso B.V. (hierna: Antera) een reactie op bovenstaande e-mail. In die brief staat onder meer het volgende.

(...) Betreft: overeenkomst De Nederlandse Voorschotbank nr. 21. Ten name van:

• K W

Geachte mevrouw W

U hebt ons op 20 november 2013 een e-mail gestuurd met een saneringsvoorstel voor uw schuld, bij De Nederlandse Voorschotbank. (...)

Antera Incasso is akkoord met deze regeling. Als wij het bedrag van 10.000,00 euro hebben ontvangen, verlenen wij u finale kwijting voor de restantschuld van deze overeenkomst. (...)

Maak het genoemde bedrag binnen veertien dagen na dagtekening van deze brief over naar (...)

Deze saneringsregeling is alleen van toepassing op W. Heeft deze overeenkomst meerdere contractanten, dan reserveren wij uitdrukkelijk onze rechten ten aanzien van de contractanten die niet in deze regeling zitten. Dit betekent dat de regeling niet voor hen geldt. (...)

C/13/591920 / KG ZA 15-995 MV/LO
21 augustus 2015

3

2.5. Op 28 januari 2014 heeft W. een bedrag van € 10.000,- overgemaakt naar Antera.

2.6. In het historisch overzicht staat bij 15 april 2014: *Zie in het BKR dat registratie van deb2 [W.] nog niet correct is afgemeld, ga dit nu via de token doen.*

2.7. Op 8 juli 2014 is een overeenkomst gesloten tussen (onder meer) DNV en Hoist Ltd, waarbij onder meer de vordering met het nummer [] die blijkens een overzicht op dat moment € 14.727,51 bedroeg, is overgedragen aan Hoist Ltd.

2.8. Begin 2015 heeft W. geconstateerd dat zij geregistreerd staat in het Centraal Krediet Informatiesysteem (CKI) van het Bureau Krediet Registratie (BKR) terzake het krediet bij DNV. Als 'aanbieder' staat Hoist Ltd vermeld. Zij heeft Hoist Ltd verzocht haar persoonsgegevens te (doen) verwijderen uit het register. Hoist AB heeft bij brief van 2 maart 2015 (waarin is vermeld *inzake: Hoist Ltd, Behandeld door: Hoist AB*) geantwoord dat zij dat niet zal doen omdat zij verplicht is de schuld te registreren voor een periode van 5 jaar.

2.9. Bij brieven van 30 april, 20 mei en 6 juli 2015 heeft Dynamiet Nederland namens W. Hoist verzocht om nadere informatie te verschaffen over de BKR-registratie en om een hernieuwde belangenafweging te doen.

2.10. In een e-mail van 11 augustus 2015 van Hoist aan de advocaat van W. staat onder meer het volgende.

(...) Zoals aangegeven in de brief van Crédit Agricole Consumer Finance Nederland B.V. (CA-CF) heeft CACF de vordering met contractnummer 21 [] die zij op mevrouw W. hadden, verkocht aan Hoist Portfolio Holding Ltd. per 30 oktober 2013. (...)

(...) Wij hebben mevrouw W. finale kwijting verleend voor een bedrag van 14.817,13 euro in januari 2014. De reguliere bewaartermijn van vijf jaar houdt in dat de registratie in januari 2019 automatisch zal vervallen. Wij vinden de hoogte van de afgeboekte restschuld van een zodanige omvang dat wij van mening zijn dat het persoonlijk belang van uw cliënte in dit geval niet zwaarder weegt dan het doel van het BKR.

3. Het geschil

3.1. W. vordert – samengevat en na vermeerdering van eis –

1. Primair: Hoist en DNV hoofdelijk te veroordelen om mee te werken aan verwijdering van de registratie van alle persoonsgegevens van W. althans van de geplaatste bijzonderheidscodering A3, uit het CKI van de Stichting Bureau Krediet Registratie (BKR) door het geven van een opdracht tot verwijdering aan het BKR en voor zover vereist allen aan elkaar onderling

C/13/591920 / KG ZA 15-995 MV/LO
21 augustus 2015

4

als feitelijke verwerker van de persoonsgegevens van W. een en ander op straffe van een dwangsom;

2. Subsidiair: gedaagde sub 1 te veroordelen tot hetgeen hiervoor onder 1 genoemd, op straffe van een dwangsom;
3. Meer subsidiair: onder de voorwaarde dat Hoist AB feitelijk verantwoordelijk is voor de gegevensverwerking in het CKI onder het contract van Hoist Ltd, Hoist AB te veroordelen tot hetgeen hiervoor onder 1 genoemd, op straffe van een dwangsom;
4. Meest subsidiair en onder de voorwaarde dat cessie niet blijkt te hebben plaatsgevonden: DNV te veroordelen tot hetgeen hiervoor onder 1 genoemd, op straffe van een dwangsom;
5. Primair Hoist en DNV te veroordelen in de werkelijke proceskosten ten bedrage van € 3.480,- en subsidiair Hoist en DNV te veroordelen in de forfaitaire proceskosten en de nakosten, te vermeerderen met de wettelijke rente.

3.2. Hoist voert verweer.

3.3. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

4. De beoordeling

4.1. De voorzieningenrechter oordeelt als volgt. Op de registratie door Hoist zijn de regels van de Wet Bescherming Persoonsgegevens (Wbp) en het Algemeen Reglement CKI 2014 van het BKR (hierna: het Reglement) van toepassing. Hoist verwerkt immers de persoonsgegevens van W. Uit het arrest 'Santander' van de Hoge Raad (NJ 2011/595) blijkt dat bij elke gegevensverwerking moet zijn voldaan aan de beginselen van proportionaliteit en subsidiariteit. Dit brengt mee dat de inbreuk op de belangen van betrokkene niet onevenredig mag zijn in verhouding tot het met de verwerking te dienen doel, en dat dit doel in redelijkheid niet op een andere, voor betrokkene minder nadelige, wijze kan worden verwezenlijkt. Het feit dat de gegevensverwerking in beginsel is toegestaan op grond van de limitatief in artikel 8 Wbp opgesomde gronden en dat de verwerker zich heeft gehouden aan het Algemeen Reglement CKI betekent niet dat de belangenafweging achterwege kan blijven.

4.2. Voldoende aannemelijk is dat W. een spoedeisend belang heeft bij haar vordering. Uit de door haar ter zitting overgelegde gegevens van ING Bank en ABN-AMRO Bank blijkt dat zij geen hypothecaire lening kan krijgen met een code 3-registratie bij het BKR. De door ABN-AMRO genoemde uitzonderingssituaties, waarop Hoist heeft gewezen, zijn niet op W. van toepassing. Zij heeft een woning gekocht voor een bedrag van € 139.500,- en het financieringsvoorbehoud loopt af op 22 augustus 2015. Bovendien dient zij haar anti-kraakwoning per 27 augustus 2015

C/13/591920 / KG ZA 15-995 MV/LO
21 augustus 2015

5

te verlaten. Zij heeft een vaste baan en kan de hypotheeklasten voor de nieuwe woning betalen. Ook heeft zij inmiddels al haar andere schulden afgelost. W. is tweemaal getrouwd met een man met schulden. Ook is zij tweemaal gescheiden, waarbij zij met de schulden uit het huwelijk bleef zitten omdat haar ex-echtgenoten geen verhaal boden. Zij wil niet wegllopen voor haar verantwoordelijkheden en heeft goed begrepen wat hoofdelijke aansprakelijkheid betekent. Zij heeft dan ook na de echtscheiding de rente van de lening voldaan en zij heeft zelf verschillende keren contact opgenomen met DNV om een betalingsregeling te treffen.

4.3. Voorshands staat voldoende vast dat W. niet door DNV en/of Antera en/of Hoist is geïnformeerd over de code 3-registratie bij BKR als gevolg van de getroffen regeling, niet daarvoor en ook niet op het moment van verstrekking, terwijl artikel 22 lid 4 van het Reglement voorschrijft dat de consument uiterlijk op het moment van verstrekking van diens persoonsgegevens daarover wordt geïnformeerd. Tevens volgt dit uit de artikelen 33 en 34 Wbp. Uit artikel 22 lid 3 van het Reglement kan worden afgeleid dat de consument dient te worden gewaarschuwd vóór het moment dat de kredietverstrekker verplicht is een melding te doen bij het BKR, zodat de consument nog de kans heeft dit te voorkomen. Ook daarvan is in dit geval geen sprake geweest. In de brief van Antera van 22 januari 2014 (zie 2.4) wordt geen melding gemaakt van een (dreigende) melding bij het BKR en ook overigens is niet aannemelijk geworden dat W. is geïnformeerd over de code 3-registratie bij het BKR.

W. heeft gesteld dat indien zij had geweten dat zij een code 3 achter haar naam zou krijgen, zij niet zou hebben ingestemd met het betalingsvoorstel. Zij zou er dan wellicht voor gekozen hebben de gehele schuld af te betalen, ook als dat zou betekenen dat zij die schuld thans nog niet volledig zou hebben ingelost. Zij was dan niet bij voorbaat kansloos geweest bij het aanvragen van een hypothecaire lening of een huurwoning.

Gelet op genoemde artikelen in de Wbp en het Reglement had DNV dan wel Antera W. in de correspondentie over de betalingsregeling moeten informeren over de implicaties van de BKR-registratie. W. heeft er gerechtvaardigd op vertrouwd dat zij, doordat haar finale kwijting is verleend, van de schuld af was en dat zij met een schone lei zou kunnen starten.

4.4. Nu DNV dan wel Antera niet aan haar informatieplicht heeft voldaan en gelet op de grote implicaties van de registratie voor W. en op de omstandigheden die hiervoor zijn genoemd is de voorzieningenrechter van oordeel dat in dit geval de belangenafweging in het voordeel van W. dient uit te vallen. Daarbij speelt een rol dat het doel van het systeem van kredietregistratie is om consumenten te beschermen tegen een onverantwoord hoge schuldenlast en om kredietverstrekkers en andere bedrijven te behoeden voor het aangaan van overeenkomsten met wanbetalers. Het wordt onredelijk geacht indien W. alleen vanwege deze code 3-registratie geen hypotheek kan krijgen, terwijl zij voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat zij haar verantwoordelijkheid neemt en dat zij in staat is aan haar verplichtingen te voldoen. Het belang van Hoist gelegen in haar (wettelijke)

C/13/591920 / KG ZA 15-995 MV/LO
21 augustus 2015

6

verplichtingen kredietnemers te melden bij het BKR en in het algemeen belang dat het systeem van kredietregistratie alleen goed kan functioneren indien er kan worden vertrouwd op de volledigheid en juistheid van de registratie weegt in dit geval niet zwaar genoeg. De vordering zal dan ook worden toegewezen. Weliswaar kan Hoist niet worden tegengeworpen dat DNV en Antera niet aan hun informatieplicht hebben voldaan, maar zij had daarmee wel rekening kunnen houden toen W. haar vroeg opnieuw een belangenafweging te maken.

4.5. W. heeft nog gesteld dat de cessie van 8 juli 2014 haar niet is medegedeeld, zodat niet is voldaan aan de vereisten van 3:94 van het Burgerlijk Wetboek voor het tot stand komen van een overdracht. Wat hier verder ook van zij, voldoende aannemelijk is dat Hoist Ltd in het BKR is vermeld als aanbieder, zodat het in haar macht ligt om de registratie te verwijderen. Om die reden zal (slechts) Hoist Ltd worden veroordeeld tot het meewerken aan verwijdering van de registratie.

4.6. Hoist zal als de grotendeels in het ongelijk gestelde partij in de proceskosten worden veroordeeld. Voor een veroordeling in de werkelijke proceskosten wordt geen aanleiding gezien. De kosten aan de zijde van W. worden, conform de forfaitaire bedragen, begroot op:

- dagvaarding	€	94,19
- griffierecht		285,00
- salaris advocaat		816,00
Totaal	€	1.195,19

5. De beslissing

De voorzieningenrechter

5.1. veroordeelt Hoist Ltd om binnen twee dagen na betekening van dit vonnis mee te werken aan verwijdering van de onder haar verantwoordelijkheid vallende registratie van alle persoonsgegevens van W. uit het CKI van het BKR door het geven van een opdracht aan het BKR tot verwijdering van de code A3 uit het CKI;

5.2. veroordeelt Hoist Ltd om aan W. een dwangsom te betalen van € 5.000,- voor iedere dag of gedeelte daarvan dat zij niet aan de in 5.1 uitgesproken veroordeling voldoet, tot een maximum van € 50.000,- is bereikt,

5.3. veroordeelt Hoist Ltd in de proceskosten, aan de zijde van W. tot op heden begroot op € 1.195,19 te vermeerderen met de wettelijke rente daarover met ingang van veertien dagen na de betekening van dit vonnis tot aan de voldoening,

5.4. veroordeelt Hoist Ltd in de na dit vonnis ontstane kosten, begroot op € 131,- voor salaris advocaat te vermeerderen met € 68,- en de kosten van het

C/13/591920 / KG ZA 15-995 MV/LO
21 augustus 2015

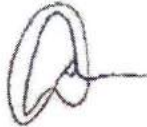
7

betekeningsexploot ingeval betekening van dit vonnis plaatsvindt en te vermeerderen met de wettelijke rente daarover met ingang van veertien dagen na de betekening van dit vonnis tot aan de voldoening,

5.5. verklaart dit vonnis tot zover uitvoerbaar bij voorraad,

5.6. wijst het meer of anders gevorderde af.

Dit vonnis is gewezen door mr. M.W. van der Veen, voorzieningenrechter, bijgestaan door mr. L. Oostinga, griffier, en in het openbaar uitgesproken op 21 augustus 2015.

UITGEGEVEN VOOR GROSSE
De griffier van de
Rechtbank Amsterdam